

6560 *LLEI 4/2005, de 22 d'abril, sobre efectes en les pensions no contributives dels complements atorgats per les comunitats autònomes.* («BOE» 97, de 23-4-2005.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegem i entenguen esta llei, sapieu que les Corts Generals han aprovat la llei següent i jo la sancione.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

Durant els últims anys, diverses comunitats autònomes han aprovat normatives destinades a complementar les pensions dels seus ciutadans, siga pel fet de tractar-se de les pensions més baixes o siga pel fet que els seus pensionistes patixen una pèrdua superior de poder adquisitiu com a conseqüència de tindre taxes d'inflació més elevades que la mitjana de l'Estat.

Esta pràctica, efectuada per comunitats autònomes en exercici de les seues competències estatutàries, i permesa de manera explícita per la jurisdicció constitucional, es va veure entorpidida al final de l'any passat per l'aprovació de la Llei 52/2003, de 10 de desembre, de Disposicions Específiques de Seguretat Social aprovada a instàncies del Govern del Partit Popular.

A fi de reconduir esta situació als termes de la doctrina constitucional, de manera que es garantisca a les comunitats autònomes el ple exercici de les seues competències per a determinar complements de les pensions no contributives quan així ho acorden els seus respectius parlaments, i, al mateix temps, possibilitar que estos complements no minoren la quantia de les pensions no contributives, de manera que es milloren, de manera efectiva, les condicions de vida del pensionista, es presenta la següent proposició de llei.

Article únic.

U. Es modifica l'apartat 4 de l'article 38 de la Llei General de la Seguretat Social, text refós aprovat per Reial Decret Legislatiu 1/1994, de 20 de juny, en els termes següents:

«Qualsevol prestació de caràcter públic que tinga com a finalitat complementar, ampliar o modificar les prestacions de la Seguretat Social, en la seua modalitat contributiva, forma part del sistema de la Seguretat Social i està subjecte als principis regulats en l'article 2 d'esta llei.

El que preveu el paràgraf anterior s'entén sense perjudi de les ajudes d'una altra naturalesa que, en l'exercici de les seues competències, puguen establir les comunitats autònomes en benefici dels pensionistes residents en estes.»

Dos. Es modifica l'apartat 2 de l'article 145 de la Llei General de la Seguretat Social, text refós aprovat per Reial Decret Legislatiu 1/1994, de 20 de juny, en els termes següents:

«Les quanties resultants del que estableix l'apartat anterior d'este article, calculades en còmput anual, són compatibles amb les rendes o ingressos anuals que, si és el cas, dispose cada beneficiari, sempre que estos no excedisquen el 25 per 100 de l'import, en còmput anual, de la pensió no contributiva. En cas contrari, es deduirà de l'import de la pensió no contributiva la quantia de les rendes o ingressos que excedisquen el dit percentatge.»

Disposició final.

Esta llei entrarà en vigor el mateix dia de la seua publicació en el «Boletín Oficial del Estado».

Per tant,
Mane a tots els espanyols, particulars i autoritats que complisquen esta llei i que la facen complir.

Madrid, 22 d'abril de 2005.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO

6561 *LLEI 5/2005, de 22 d'abril, de supervisió dels conglomerats financers i per la qual es modifica altres lleis del sector financer.* («BOE» 97, de 23-4-2005.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegem i entenguen esta llei, sapieu que les Corts Generals han aprovat la llei següent i jo la sancione.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

L'estabilitat financera constituïx un dels pilars centrals del disseny del mercat financer únic europeu. A este objectiu, sustentat en l'exercici d'una supervisió prudencial segura, ha contribuït ja la convergència promoguda per les Institucions europees, tant pel que fa a normes bàsiques comunes com a instruments pràctics d'execució. Es tracta d'una realitat palpable, en la qual ha participat de manera decisiva el Pla d'acció dels servicis financers, posat en marxa per la Comissió Europea.

Precisament, en el marc d'este pla, es va atendre la necessitat d'oferir una resposta adequada a la proliferació de grups intersectorials que engloben entitats de crèdit, empreses de servicis d'inversió i entitats asseguradores. Esta intensificació dels vincles entre els tres sectors financers tradicionals presentava un doble problema. En primer lloc, propiciava l'aparició de nous riscos o, almenys, podia augmentar els existents. Era necessari, per tant, adoptar una regulació adequada i proporcional a estos riscos. En segon terme, esta nova normativa havia d'escorretre's de manera harmonitzada, com no pot ser menys en el marc d'un espai financer únic, que corregira, a més, les incoherències entre les legislacions sectorials.

El punt de partida era molt deficient. Mentres que els grups «homogenis» d'entitats financeres estaven prou coberts per normes de supervisió prudencial sectorials en ple i satisfactori funcionament, els grups «heterogenis» no tenien un cos normatiu complet, i es revelaven a més nombroses incoherències entre les legislacions sectorials (quan no llacunes) aplicables a les entitats dels dits grups.

A Espanya, al contrari, la situació de partida era molt més satisfactòria. Des de 1992 opera en el nostre ordenament jurídic un sistema de vigilància prudencial conjunta de les activitats dels grups que desenvolupen els tres tipus de negoci financer: banca, valors i assegurances. Estos grups han rebut la denominació de grups mixtos no consolidables. L'exposició de motius de la Llei 13/1992, d'1 de juny, de recursos propis i supervisió en base consolidada de les entitats financeres, descrivia esta decisió de la manera següent: «... ha semblat oportú incorporar un últim capítol que permeta vigilar especialment el nivell

efectiu de recursos propis i concentració de riscos d'aquells grups mixtos en el si dels quals hi ha entitats financeres o grups que, d'acord amb la seua normativa específica, no hagen de consolidar entre si els seus estats comptables. Es consagra, doncs, en eixe capítol, una mena de consolidació d'abast limitat que, seguint objectius semblants als de la tècnica tradicional de supervisió sobre base plenament consolidada, esquivi les greus dificultats d'aplicar esta última a entitats, com les asseguradores i les altres entitats financeres, l'activitat i riscos de les quals són tan dissímils». L'esmentada Llei ja disposa, doncs, un conjunt de regles especials de vigilància aplicables als grups mixtos no consolidables. Este conjunt s'estructura, d'una banda, entorn d'una sèrie de requisits de solvència addicionals als establits en el marc sectorial (individual o consolidat) per a les entitats bancàries, de valors i assegurances, i d'una altra, entorn de la designació d'una autoritat supervisora responsable de vigilar el seu compliment i a la creació d'un procediment de cooperació per a adoptar, si és el cas, les mesures necessàries per a assegurar el dit compliment.

Mentrestant, en el nivell comunitari els avanços eren molt més modestos, sense cap norma harmonitzadora. Doctrinalment, el terreny va quedar abonat pels treballs del Fòrum Conjunt del G-10 sobre conglomerats financers i l'informe del Comitè Econòmic Financer de la Unió Europea sobre estabilitat financera (informe Brouwer). La Comissió va saber sintetitzar les aportacions anteriors i va desenvolupar un conjunt de treballs que van desembocar finalment en l'aprovació de la Directiva 2002/87/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 16 de desembre de 2002, relativa a la supervisió addicional de les entitats de crèdit, empreses d'assegurances i empreses de servicis d'inversió d'un conglomerat financer, i per la qual es modifiquen les Directives 73/239/CEE, 79/267/CEE, 92/49/CEE, 92/96/CEE, 93/6/CEE i 93/22/CEE del Consell, i les Directives 98/78/CE i 2000/12/CE del Parlament Europeu i del Consell. La present Llei incorpora parcialment la dita Directiva a l'ordenament jurídic espanyol.

La Llei respon, per tant, a l'objectiu fonamental d'establir un règim prudencial específic aplicable als conglomerats financers. Existix, no obstant això, un objectiu secundari: avançar cap a una major coherència entre les distintes legislacions sectorials, aplicables als grups «homogenis», i entre estes i la pròpia dels conglomerats financers. Esta normativa sectorial, a la qual el text de la Llei fa contínues referències, seria la continguda, per a les entitats de crèdit, en les lleis 13/1985, de 25 de maig, de coeficients d'inversió, recursos propis i obligacions d'informació dels intermediaris financers, i 26/1988, de 29 de juliol, sobre disciplina i intervenció de les entitats de crèdit; per al mercat de valors, en la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del Mercat de Valors, i per al sector d'assegurances, en el Text Refós de la Llei d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, aprovat per Reial Decret Legislatiu 6/2004, de 29 d'octubre. A estes han d'afegir-se el text refós de la Llei de regulació dels plans i fons de pensions, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1/2002, de 29 de novembre, i la Llei 35/2003, de 4 de novembre, d'institucions d'inversió col·lectiva.

El capítol I es dedica al primer dels objectius destacats: el disseny d'un nou sistema de supervisió a què hauran de subjectar-se les entitats de crèdit, les empreses de servicis d'inversió i les entitats asseguradores i reasseguradores, així com les societats gestores d'institucions d'inversió col·lectiva i les entitats gestores de fons de pensions (a les quals tant la Directiva com la Llei es refereixen genèricament com a «entitats regulades») integrades en un conglomerat financer. Així, primerament s'aporta una definició de conglomerat financer, a partir de la ja clàssica definició de grup que oferix l'article 4 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del Mercat de Valors. A continuació, s'enumeren els elements vertebradors de la dita

supervisió: solvència, polítiques d'adequació de capital, concentració de riscos, operacions intragrup i procediments de gestió de riscos i mecanismes de control intern.

Els articles 5, 6 i 7 preveuen un conjunt de mesures orientades a facilitar l'exercici de la supervisió addicional. Es tracta de crear la figura del coordinador, com a autoritat competent a qui correspondrà la coordinació de l'activitat supervisora, en un marc en què poden arribar a concórrer una multitud d'autoritats, si el conglomerat financer presenta un alt grau de diversificació sectorial i territorial. El sistema es completa amb obligacions de cooperació i consulta entre totes les autoritats competents implicades en la supervisió d'un mateix conglomerat financer.

L'article 8, per la seua banda, aborda el problema dels conglomerats financers de tercers Estats, les entitats regulades dels quals operen a Espanya. El principi de reciprocitat és l'eix que explica el règim aplicable a este tipus d'entitats.

Els capítols II, III i IV responen al segon dels objectius plantejats per la Directiva, i estan dedicats a les entitats de crèdit, el mercat de valors i el sector d'assegurances, respectivament.

CAPÍTOL I

Dels conglomerats financers

Article 1. *Objecte.*

Les entitats regulades dels conglomerats financers estaran sotmeses al règim de supervisió addicional previst en esta Llei i les seues disposicions de desplegament, que s'aplicaran a altres entitats en els termes assenyalats en estes.

Article 2. *Definicions.*

1. Es considerarà que un grup constituïx un conglomerat financer quan hi concórreguen simultàniament les circumstàncies següents:

a) Que l'entitat dominant del grup siga una entitat regulada o, en cas contrari, que les activitats del grup es desenvolupen principalment en el sector financer, conformement amb el que estableix l'apartat 4 d'este article, i almenys una de les entitats dependents siga una entitat regulada, conformement amb el que estableix l'apartat 3 d'este article.

b) Que almenys una de les entitats del grup pertanga al sector de les assegurances, i almenys una altra pertanga al sector bancari o dels servicis d'inversió.

c) Que tant les activitats consolidades o agregades de les entitats del grup incloses en el sector d'assegurances com les de les entitats del grup incloses en els sectors bancari i dels servicis d'inversió siguen significatives, conformement amb el que disposa l'apartat 5 d'este article.

Es considerarà també conglomerat financer qualsevol subgrup d'un grup, que complisca les condicions establides en les lletres anteriors.

2. A l'efecte d'esta Llei, s'entendrà que pertanyen a un mateix grup les entitats que entre si:

a) Constituïsqwen una unitat de decisió, en els termes previstos en l'article 4 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del Mercat de Valors,

b) Mantinguen una participació. Es considerarà participació tot dret sobre el capital d'altres societats que, creant amb estes una vinculació duradora, estiga destinat a contribuir a l'activitat de la societat, i, en tot cas, la

tenença, de manera directa o indirecta, de com a mínim el 20 per cent del capital o dels drets de vot.

En el grup s'integraran totes les entitats que mantinguin entre si els vincles assenyalats en les lletres anteriors, siga quina siga la seua nacionalitat, domicili o naturalesa jurídica, i amb independència del país on desenvolupen les seues activitats.

3. A l'efecte del que disposa esta Llei, seran entitats regulades les entitats de crèdit, les empreses de servicis d'inversió, les societats gestores d'institucions d'inversió col·lectiva, les entitats gestores de fons de pensions i les entitats asseguradores i reasseguradores.

Les entitats regulades comprendran:

a) Les espanyoles inscrites en els registres especials a càrrec del Banc d'Espanya, la Comissió Nacional del Mercat de Valors i la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions.

b) Les autoritzades en altres Estats membres de la Unió Europea.

c) Els organismes o empreses, tant públics com privats, que hagen sigut autoritzats en tercers Estats, quan exercisquen activitats reservades a les entitats de crèdit, empreses de servicis d'inversió, entitats asseguradores i reasseguradores, societats gestores d'institucions d'inversió col·lectiva i entitats gestores de fons de pensions.

4. S'entendrà que les activitats d'un grup es desenvolupen principalment en el sector financer quan el quocient entre el balanç total de les entitats del sector financer, regulades o no, del grup i el balanç total del grup en el seu conjunt siga superior al 40 per cent.

5. S'entendrà que les activitats en un sector financer són significatives si resulta ser superior al 10 per cent la mitjana del quocient entre el balanç total del dit sector i el balanç total de les entitats del sector financer del grup i el quocient entre els requisits de solvència del dit sector i els requisits totals de solvència de les entitats del sector financer del grup.

El requisit previst en la lletra c) de l'apartat 1 es considerarà igualment satisfet si el balanç total del sector financer de menor dimensió del grup és superior a 6.000 milions d'euros. Reglamentàriament, es determinaran els supòsits en què, si se supera el llindar previst en este paràgraf, i no aconseguint-se el previst en el paràgraf anterior, el grup podrà no ser considerat conglomerat financer o no ser-li aplicades les disposicions recollides en les lletres c), d) i e) de l'apartat 1 de l'article 4.

A l'efecte d'esta Llei, el sector financer de menor dimensió d'un grup serà el sector amb la mitjana més baixa, i el sector financer més important serà el sector amb la mitjana més alta. Per a calcular el sector financer de menor dimensió i el més important, els sectors bancari i de servicis d'inversió es consideraran conjuntament.

6. En els casos i d'acord amb els requisits que es determinen reglamentàriament, el balanç total podrà ser substituït o complementat en els quocients previstos en els apartats 4 i 5 pels dos o un dels paràmetres següents:

- a) L'estructura d'ingressos.
- b) Les activitats fora de balanç.

A fi d'evitar canvis sobtats en el règim dels conglomerats financers ja subjectes a supervisió addicional, en cas que els esmentats quocients foren inferiors al 40 per cent i el 10 per cent, respectivament, durant els tres anys següents s'aplicaran al conglomerat financer els quocients del 35 per cent i el 8 per cent. Igualment, si el balanç total del sector financer de menor dimensió cau per davall dels 6.000 milions d'euros, s'aplicarà un llindar de 5.000 milions d'euros.

Durant el període previst en el paràgraf anterior, el coordinador, amb l'acord de les altres autoritats competents rellevants, podrà decidir que deixen d'aplicar-se els quocients més baixos o les quantitats més baixes allí previstes.

7. Tindrà la consideració de societat financera mixta de cartera l'empresa dominant que no siga una entitat regulada i que, junt amb les seues dependents, de les quals almenys una serà una entitat regulada, i altres entitats, constituïska un conglomerat financer.

8. A l'efecte del que estableixen els articles 5 i següents, seran autoritats competents d'un conglomerat financer les autoritats nacionals dels Estats membres de la Unió Europea facultades per disposicions legals o reglamentàries per a supervisar les entitats regulades domiciliades en els seus respectius territoris, tant individualment com en base consolidada.

Article 3. Àmbit d'aplicació.

1. Estaran subjectes a esta Llei els conglomerats financers en què:

a) L'entitat dominant siga una entitat regulada espanyola.

b) L'entitat dominant siga una societat financera mixta de cartera amb domicili a Espanya i almenys una de les entitats dependents siga una entitat regulada espanyola.

c) Sent l'entitat dominant una societat financera mixta de cartera estrangera, totes les entitats dependents siguen entitats regulades espanyoles o bé siga espanyola l'entitat regulada dependent amb el major balanç total del sector financer més important.

d) En els altres supòsits, l'entitat regulada amb el major balanç total en el sector financer més important siga espanyola.

2. Estaran igualment sotmeses al que disposa esta Llei i la seua normativa de desplegament:

a) Les entitats regulades espanyoles que formen part d'un conglomerat financer subjecte a supervisió addicional per autoritats competents d'altres Estats membres de la Unió Europea.

b) Les societats financeres mixtes de cartera amb domicili social a Espanya que siguen entitat dominant dels conglomerats financers assenyalats en la lletra a) anterior.

c) Les entitats regulades l'entitat dominant de les quals siga una entitat regulada o una societat financera mixta de cartera que tinguen el seu domicili social fora de la Unió Europea, en els termes establits en l'article 8 d'esta Llei.

d) Les entitats regulades de grups que no siguen conglomerats financers, en els termes previstos en l'apartat 3 de l'article 4 d'esta Llei.

Article 4. Elements de la supervisió addicional.

1. Sense perjudi dels requeriments prudencials que els siguen exigibles individualment o en base consolidada d'acord amb les normes sectorials, les entitats regulades dels conglomerats financers hauran de:

a) Mantindre en tot moment, en el nivell del conglomerat financer, un volum suficient de recursos propis o marge de solvència en relació amb les inversions realitzades i els riscos assumits; reglamentàriament, s'establiran els criteris d'inclusió de les entitats financeres del conglomerat financer a l'efecte del càlcul dels requisits d'adequació del capital, així com els mètodes d'acord amb els quals haurà d'efectuar-se el dit càlcul, que hauran de partir de la suma dels requeriments de solvència establits en

les normes sectorials aplicables a les entitats del conglomerat financer.

b) Aplicar polítiques d'adequació de capital en el conglomerat financer.

c) Respectar els límits quantitius i la resta de requisits que puguin fixar el Govern o, amb la seua habilitació específica, el ministre d'Economia i Hisenda, el Banc d'Espanya i la Comissió Nacional del Mercat de Valors, cada un d'ells en el seu àmbit específic, en relació amb la concentració de riscos de les entitats del conglomerat financer, així com informar el coordinador de qualsevol concentració de riscos significativa en el conglomerat financer.

d) Respectar els límits quantitius i complir els requisits qualitius que puguin fixar el Govern o, amb la seua habilitació específica, el ministre d'Economia i Hisenda, el Banc d'Espanya i la Comissió Nacional del Mercat de Valors, cada un d'ells en el seu àmbit específic, en relació amb les operacions intragrup de les entitats del conglomerat financer entre si i d'estes amb les persones físiques o jurídiques amb les quals mantinguen vincles estrets, així com informar el coordinador sobre les operacions intragrup significatives de les entitats regulades en el conglomerat financer.

S'entendrà que hi ha vincles estrets quan dos o més persones físiques o jurídiques estiguen unides per mitjà d'un vincle de control, en els termes previstos en l'article 4 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del Mercat de Valors, o pel fet de posseir, de manera directa o indirecta, o per mitjà d'un vincle de control, el 20 per cent o més del capital o dels drets de vot d'una entitat.

e) Tindre en el nivell del conglomerat financer procediments de gestió de riscos i mecanismes de control intern adequats, així com una bona organització administrativa i comptable.

2. Quan l'entitat dominant del conglomerat financer siga una societat financera mixta de cartera, les normes sectorials relatives a la concentració de riscos i operacions intragrup del sector financer més important del conglomerat financer, si n'hi ha, s'aplicaran al conjunt d'este sector incloent-hi la societat financera mixta de cartera.

3. Reglamentàriament, podran estendre's totes o algunes de les obligacions establides en l'apartat 1 a aquells grups que complisquen tots els requisits previstos en els articles 2 i 3, excepte el previst en la lletra c) de l'apartat 1 de l'article 2.

Als grups que queden sotmesos a les esmentades obligacions els seran igualment aplicables els articles 5, 6 i 7 d'esta Llei, amb les especificacions que es determinen reglamentàriament.

4. Reglamentàriament, es determinaran els supòsits en què les autoritats supervisores podran exigir el compliment de totes o algunes de les obligacions previstes en l'apartat 1, a aquelles entitats regulades en les quals una o diverses persones, físiques o jurídiques, mantinguen participacions o vincles de capital, o exercisquen una influència significativa, sense arribar a constituir un grup, en els termes establits per l'article 2, havent de tindre's en compte, a este efecte, les particularitats dels grups cooperatius o mutualistes.

5. Els qui exercisquen càrrecs d'administració i direcció en les societats financeres mixtes de cartera hauran de ser persones de reconeguda honorabilitat comercial i professional, i hauran de posseir, almenys la majoria, coneixements i experiència adequats per a exercir les seues funcions.

L'incompliment dels esmentats requisits determinarà la falta d'idoneïtat de la societat per a posseir una participació significativa en qualsevol entitat regulada, i caldrà ajustar-se al que a este efecte dispose la normativa secto-

rial aplicable a cada una de les entitats regulades que s'integren en un conglomerat financer.

Article 5. *Coordinador i entitat obligada.*

1. L'exercici i la coordinació de la supervisió addicional de les entitats regulades dels conglomerats financers subjectes a esta Llei correspondran a un coordinador únic, que serà una de les autoritats que tinguen atribuïdes funcions de vigilància i supervisió sobre les entitats regulades que els integren, de conformitat amb el que estableix l'apartat següent.

2. Quan l'entitat dominant d'un conglomerat financer siga una entitat regulada, la funció de coordinador serà exercida per l'autoritat competent que tinga encomanades les funcions de vigilància i supervisió del grup consolidable en què aquella s'integre o, si no n'hi ha, de la mateixa entitat considerada individualment.

En els conglomerats financers l'entitat dominant dels quals no siga una entitat regulada, la funció de coordinador serà exercida per l'autoritat competent que corresponga d'acord amb els criteris que s'establisquen reglamentàriament.

3. Les funcions del coordinador en relació amb la supervisió addicional de les entitats regulades d'un conglomerat financer són les següents:

a) La coordinació de la recopilació i la difusió de la informació pertinent o essencial, incloent-hi la difusió de la informació que resulte rellevant per a la labor de supervisió d'una autoritat competent d'acord amb les normes sectorials.

b) La supervisió general i l'avaluació de la situació financera d'un conglomerat financer.

c) L'avaluació del compliment de les obligacions previstes en l'article anterior i les seues normes de desplegament.

d) L'avaluació de l'estructura, organització i sistemes de control intern del conglomerat financer.

e) La planificació i coordinació de les activitats de supervisió quan siga necessari per als objectius de la supervisió addicional i, en tot cas, en situacions greus.

f) La resta de funcions que li siguen atribuïdes per esta Llei i les seues disposicions de desplegament.

4. La presència d'un coordinador a qui corresponga l'exercici de les funcions que li atribuïx esta Llei no afectarà les funcions, competències i responsabilitats que en l'exercici de les labors de supervisió i control atribuïxen a les autoritats competents les respectives normes sectorials.

5. En cada conglomerat financer existirà una entitat obligada espanyola que assumirà els deures que deriven de les relacions del conglomerat amb el coordinador.

Serà entitat obligada l'entitat dominant, si esta és una entitat de crèdit, empresa de servicis d'inversió, entitat asseguradora o societat financera mixta de cartera. Si no n'hi ha, ho serà l'entitat de crèdit, empresa de servicis d'inversió o entitat asseguradora del conglomerat financer que identifique el coordinador després de consultar amb les altres autoritats competents i oir el conglomerat financer.

Article 6. *Cooperació entre autoritats competents.*

1. Les autoritats espanyoles competents cooperaran entre si i amb la resta d'autoritats competents en el marc de la supervisió addicional de les entitats regulades dels conglomerats financers subjectes tant a esta Llei com a la resta de les legislacions nacionals dictades en aplicació de la Directiva 2002/87/CE del Parlament Europeu i del Consell de 16 de desembre de 2002.

2. Sempre que els corresponga exercir la funció de coordinador o siguen responsables de la supervisió en base consolidada d'un grup d'entitats financeres integrat en algun dels conglomerats financers a què es referix l'apartat anterior, les autoritats espanyoles competents hauran d'establir acords de coordinació amb la resta d'autoritats competents del mateix conglomerat financer, podent restringir-los a aquelles que es consideren rellevants, d'acord amb els criteris que es determinen reglamentàriament.

Estos acords podran ampliar les funcions del coordinador i especificar els procediments aplicables al procés de presa de decisions entre les autoritats competents firmants, així com els procediments de cooperació amb altres autoritats competents.

També hauran de celebrar els referits acords quan, sent autoritats competents, siguen requerides per a això per les autoritats d'altres Estats membres de la Unió Europea que exercisquen les funcions descrites en el primer paràgraf d'este apartat.

3. Les autoritats espanyoles competents intercanviaran amb la resta d'autoritats competents del mateix conglomerat financer qualsevol informació pertinent o essencial per a l'exercici de la supervisió addicional. Reglamentàriament, es determinarà l'abast mínim de la recopilació i intercanvi de la informació a què es referix este apartat.

Este règim d'intercanvi d'informació podrà estendre's als bancs centrals, al Sistema Europeu de Bancs centrals i al Banc Central Europeu.

4. Les autoritats espanyoles competents consultaran amb la resta d'autoritats competents del mateix conglomerat financer, amb caràcter previ, l'adopció de les següents mesures quan puguen ser rellevants per a l'exercici de la labor de supervisió addicional:

a) Canvis en l'estructura accionarial, organitzativa o de gestió de les entitats regulades del conglomerat financer, que requerisquen l'aprovació o autorització de les autoritats competents.

b) Sancions importants o mesures excepcionals.

c) Les altres que puguen establir-se reglamentàriament.

Les autoritats espanyoles competents podran decidir no consultar en casos d'urgència o quan la dita consulta pugua comprometre l'eficàcia de les decisions. En este cas, informaran les altres autoritats competents.

5. L'autoritat competent, espanyola o d'un altre Estat membre, que exercisca la funció de coordinador d'un conglomerat financer podrà dirigir-se directament a les entitats, regulades o no, del dit conglomerat, per a demanar qualsevol informació que siga pertinent a l'efecte de la supervisió addicional. Quan una informació sol·licitada ja haja sigut facilitada a una autoritat competent en virtut de la normativa sectorial aplicable, l'autoritat que exercisca la funció de coordinador podrà demanar la dita informació d'aquella.

Sense perjudi de l'anterior, les autoritats espanyoles competents, a instàncies de l'autoritat competent que exercisca la funció de coordinador, hauran de sol·licitar a les entitats domiciliades a Espanya, regulades o no, dels conglomerats financers, qualsevol informació que pugua resultar pertinent per a l'exercici de la seua labor de coordinació, i remetre-li la dita informació.

Igualment, les autoritats competents espanyoles que exercisquen la funció de coordinador d'un conglomerat podran sol·licitar a les autoritats competents d'altres Estats membres de la Unió Europea qualsevol informació que siga pertinent a l'efecte de la supervisió addicional en relació amb la dita entitat dominant, o les entitats, regulades o no, del conglomerat, domiciliades en el corresponent Estat membre.

6. El ministre d'Economia i Hisenda podrà dictar les normes necessàries per a assegurar una adequada coordinació i col·laboració, en els termes establits en este article, entre les autoritats espanyoles competents.

Article 7. *Mesures d'execució.*

1. Quan no es complisquen les obligacions establides en l'article 4 i les seues normes de desplegament, quan es complisquen però la solvència en el nivell del conglomerat financer pugua veure's compromesa o quan les operacions intragrup o les concentracions de riscos suposen una amenaça per a la situació financera d'aquell, s'aplicaran a les entitats regulades les mateixes limitacions establides en la regulació dels grups consolidables d'entitats financeres.

2. Les autoritats espanyoles competents tindran respecte de les entitats regulades d'un conglomerat financer, i el coordinador en el cas de les societats financeres mixtes de cartera, les mateixes potestats que les establides en la regulació dels grups consolidables d'entitats financeres.

3. El que disposen els apartats anteriors s'entendrà en tot cas sense perjudi de l'aplicació, quan siga procedent, de les sancions previstes en la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del Mercat de Valors; la Llei 26/1988, de 29 de juliol, sobre disciplina i intervenció de les entitats de crèdit; el Text Refós de la Llei d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, aprovat per Reial Decret Legislatiu 6/2004, de 29 d'octubre; el Text Refós de la Llei de regulació dels plans i fons de pensions, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1/2002, de 29 de novembre, i la Llei 35/2003, de 4 de novembre, d'institucions d'inversió col·lectiva.

Les entitats regulades dels grups a què es referix l'apartat 3 de l'article 4 podran ser sancionades, de conformitat amb el que establixen les normes assenyalades en el paràgraf anterior, per l'incompliment de les obligacions a què queden sotmeses en virtut del que disposa esta Llei. A este efecte, les referències contingudes en la normativa mencionada als conglomerats financers es consideraran efectuades als mencionats grups.

Article 8. *Grups de tercers Estats.*

1. Les autoritats espanyoles competents hauran de comprovar si les entitats regulades l'entitat dominant de les quals siga una entitat regulada o una societat financera mixta de cartera que tinguen el seu domicili fora de la Unió Europea estan subjectes a una supervisió per part d'una autoritat d'un tercer país que siga equivalent a la prevista en este capítol i la seua normativa de desplegament, sempre que aquelles formen part d'un grup que, si s'aplicaren les normes contingudes en l'article 2, constituïra un conglomerat financer.

El deure de comprovació a què es referix el paràgraf anterior només serà procedent quan, d'acord amb els criteris establits en l'apartat 2 de l'article 5 i les seues disposicions de desplegament, corresponga a l'autoritat espanyola competent la funció de coordinador.

2. En cas que no s'aprecie l'existència d'un règim de supervisió equivalent, serà aplicable a les entitats regulades mencionades en l'apartat anterior el règim de supervisió previst en esta Llei i les seues disposicions de desplegament.

No obstant el que disposa el paràgraf anterior, el Govern i, amb la seua habilitació específica, el ministre d'Economia i Hisenda, el Banc d'Espanya i la Comissió Nacional del Mercat de Valors, en l'àmbit de les seues competències, podran establir altres mètodes per a la supervisió addicional dels grups a què es referix este apartat, respecte dels quals exercisquen la funció de coordinador. Entre estos mètodes figurarà la potestat de les

autoritats supervisores d'exigir la constitució d'una societat financera mixta de cartera que tinga el seu domicili social en la Unió Europea.

Els mètodes hauran de complir els objectius de la supervisió addicional definits en esta Llei i ser comunicats a les altres autoritats competents i a la Comissió Europea.

CAPÍTOL II

Normes relatives a les entitats de crèdit

Article 9. *Modificació de la Llei 13/1985, de 25 de maig, de coeficients d'inversió, recursos propis i obligacions d'informació dels intermediaris financers.*

La Llei 13/1985, de 25 de maig, de coeficients d'inversió, recursos propis i obligacions d'informació dels intermediaris financers, es modifica en els termes següents:

U. L'apartat 1, la lletra c) de l'apartat 3, la lletra g) de l'apartat 4 i l'apartat 5 de l'article 8, queden redactats de la manera següent:

«1. Per al compliment del coeficient de solvència i, si és el cas, de les limitacions previstes en els articles 6 i 10, les entitats de crèdit consolidaran els seus estats financers amb els de les altres entitats de crèdit i entitats financeres que constituïsquen amb aquelles una unitat de decisió. Amb els mateixos fins, les entitats de crèdit que no tinguen entitats dependents hauran d'elaborar uns estats financers en què apliquen criteris anàlegs als de la consolidació si tenen participacions en el sentit indicat en l'apartat 1 de l'article 185 de la Llei de Societats Anònimes, o, de manera directa o indirecta, almenys el 20 per cent del capital o dels drets de vot en una altra entitat financera.

Els grups consolidables d'entitats de crèdit disposaran de processos de gestió de riscos i mecanismes de control intern adequats incloent-hi procediments administratius i comptables sòlids, i totes les entitats o empreses que els integren hauran de tenir mecanismes adequats per a disposar de la informació que siga necessària per al compliment de les normes exigibles al grup.»

«3. c) Que una empresa l'activitat principal de la qual consistisca a tindre participacions en entitats financeres, una persona física, un grup de persones físiques que actuen sistemàticament en concert, o una entitat no consolidable d'acord amb esta Llei, controlen diverses entitats financeres, sent almenys una d'estes una entitat de crèdit, i sempre que les entitats de crèdit siguen les de major dimensió relativa entre les entitats financeres, de conformitat amb els criteris que establisca a este efecte el ministre d'Economia i Hisenda.»

«4. g) Les entitats l'activitat principal de les quals siga la tinença d'accions o participacions, llevat que es tracte de societats financeres mixtes de cartera sotmeses a supervisió en el nivell de conglomerat financer.»

«5. Als efectes indicats en l'apartat 1 d'este article, les entitats asseguradores no formaran part dels grups consolidables d'entitats de crèdit.»

Dos. El primer paràgraf de l'apartat 2 i l'apartat 3 de l'article 9 queden redactats de la manera següent:

«2. El Banc d'Espanya, així com les comunitats autònomes en l'àmbit de les seues competències, podran requerir a les entitats subjectes a consolidació d'un grup consolidable d'entitats de crèdit tota la informació que siga necessària per a verificar les

consolidacions efectuades, analitzar els riscos assumits pel conjunt d'entitats consolidades i avaluar els processos de gestió de riscos i els mecanismes de control intern de les entitats integrants del grup; així mateix, podran, amb el mateix objecte, inspeccionar els seus llibres, documentació i registres.»

«3. El Banc d'Espanya, així com les comunitats autònomes en l'àmbit de les seues competències, podran sol·licitar informació de les persones físiques i inspeccionar les entitats no financeres amb les quals existisca una relació de control en el sentit establert per l'apartat 2 de l'article anterior, a l'efecte de determinar la seua incidència en la situació jurídica, financera i econòmica de les entitats de crèdit i dels seus grups consolidables. En particular, i quan es tracte de l'entitat dominant d'una entitat de crèdit, el Banc d'Espanya haurà d'efectuar una supervisió general de les operacions entre l'entitat de crèdit o el seu grup consolidable i l'entitat no financera dominant i els seus dependents.»

Tres. S'afeg un nou apartat 3 a l'article 13 amb la redacció següent:

«3. El Banc d'Espanya haurà de comprovar si les entitats de crèdit l'entitat dominant de les quals siga una entitat financera amb domicili fora de la Unió Europea estan subjectes a una supervisió en base consolidada per part d'una autoritat competent d'un tercer país, que siga equivalent a la prevista en esta Llei i la seua normativa de desplegament.

En cas que no s'aprecie l'existència d'un règim de supervisió equivalent, serà aplicable a les entitats de crèdit mencionades en el paràgraf anterior el règim de supervisió en base consolidada previst en esta Llei i les seues disposicions de desplegament.

No obstant el que es disposa en el paràgraf anterior, el Banc d'Espanya podrà establir altres mètodes per a la supervisió en base consolidada dels grups a què es referix este apartat. Entre estos mètodes, figurarà la potestat del Banc d'Espanya d'exigir la constitució d'una entitat financera dominant que tinga el seu domicili social en la Unió Europea.

Els mètodes hauran de complir els objectius de la supervisió en base consolidada definits en esta Llei i ser comunicats a les altres autoritats competents implicades i a la Comissió Europea.»

Article 10. *Modificació de la Llei 26/1988, de 29 de juliol, sobre disciplina i intervenció de les entitats de crèdit.*

La Llei 26/1988, de 29 de juliol, sobre disciplina i intervenció de les entitats de crèdit, es modifica en els termes següents:

U. Les lletres c), f), i) i n) de l'article 4 queden redactades de la manera següent:

«c) Incórrer les entitats de crèdit o el grup consolidat o el conglomerat financer a què pertanguen en insuficient cobertura dels requeriments de recursos propis mínims, quan estos se situen per davall del 80 per cent del mínim, si és el cas, establert amb caràcter obligatori segons els riscos assumits, romanent en esta situació per un període de, com a mínim, sis mesos.»

«f) No tindre la comptabilitat exigida legalment o portar-la amb irregularitats essencials que impedisquen conèixer la situació patrimonial i financera de l'entitat o del grup consolidable o conglomerat financer a què pertanguen.»

«i) La falta de remissió a l'òrgan administratiu competent d'aquelles dades o documents que hagen de remetre-se-li o requerisca en l'exercici de

les seues funcions, o la seua falta de veracitat, quan amb això es dificulte l'apreciació de la solvència de l'entitat o la del grup consolidable o conglomerat financer a què pertanga. A l'efecte d'esta lletra, s'entendrà que hi ha falta de remissió quan esta no es produïska dins del termini concedit a este efecte per l'òrgan competent al recordar per escrit l'obligació o reiterar el requeriment.»

«n) Presentar l'entitat de crèdit, o el grup consolidable o conglomerat financer a què pertanga, deficiències en l'organització administrativa i comptable, o en els procediments de control intern, incloent-hi els relatius a la gestió dels riscos, quan estes deficiències posen en perill la solvència o viabilitat de l'entitat o la del grup consolidable o conglomerat financer a què pertanga.»

Dos. Les lletres h) i r) de l'article 5 queden redactades de la manera següent:

«h) Incórrer les entitats de crèdit o el grup consolidable o conglomerat financer a què pertanguen en insuficient cobertura dels requeriments de recursos propis mínims, romanent en esta situació per un període de, com a mínim, sis mesos, sempre que això no constituïska infracció molt greu conforme al que disposa l'article anterior.»

«r) Presentar l'entitat de crèdit, o el grup consolidable o conglomerat financer a què pertanga, deficiències en l'organització administrativa i comptable, o en els procediments de control intern, incloent-hi els relatius a la gestió de riscos, una vegada haja transcorregut el termini concedit per a la seua esmena per les autoritats competents, i sempre que això no constituïska infracció molt greu d'acord amb el que preveu l'article anterior.»

Tres. L'apartat 1 de l'article 16 queda redactat de la manera següent:

«1. Quan les infraccions tipificades en els articles 4, 5 i 6 es referisquen a obligacions dels grups consolidables d'entitats de crèdit, se sancionarà l'entitat obligada i, si és procedent, els seus administradors i directius.

Així mateix, quan estes infraccions es referisquen a les obligacions dels conglomerats financers, les mesures sancionadores previstes en esta Llei s'aplicaran a l'entitat obligada quan esta siga una entitat de crèdit o una societat financera mixta de cartera, sempre que en este últim cas corresponga al Banc d'Espanya exercir la funció de coordinador de la supervisió addicional del dit conglomerat financer. Les dites mesures sancionadores podran estendre's, si és procedent, als administradors i directius de l'entitat obligada.»

Quatre. Els apartats 2 i 4 de l'article 43 queden redactats de la manera següent:

«2. Haurà de ser objecte de consulta prèvia amb l'autoritat supervisora competent del corresponent Estat membre de la Unió Europea l'autorització d'una entitat de crèdit, quan es produïska alguna de les circumstàncies següents:

a) Que la nova entitat haja d'estar controlada per una entitat de crèdit, una empresa de servicis d'inversió o una entitat asseguradora o reasseguradora autoritzada en el dit Estat.

b) Que el seu control haja de ser exercit per l'entitat dominant d'una entitat de crèdit, una empresa de servicis d'inversió o una entitat asseguradora o reasseguradora autoritzada en eixe Estat.

c) Que el seu control haja de ser exercit per les mateixes persones físiques o jurídiques que contro-

len una entitat de crèdit, una empresa de servicis d'inversió o una entitat asseguradora o reasseguradora autoritzada en eixe Estat membre.

S'entendrà que una entitat és controlada per una altra quan es produïska algun dels supòsits recollits en l'article 4 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del Mercat de Valors.

Eixa consulta abastarà, en especial, a l'avaluació de la idoneïtat dels accionistes i a l'honorabilitat i experiència dels administradors i directius de la nova entitat o de l'entitat dominant, i podrà reiterarse per a l'avaluació continuada del compliment per part de les entitats de crèdit espanyoles dels dits requisits.»

«4. L'autorització per a la creació d'una entitat de crèdit es denegarà quan esta manque del capital mínim requerit, d'una bona organització administrativa i comptable o de procediments de control intern adequats que garantisquen la gestió sana i prudent de l'entitat; quan els seus administradors i directius, o els de la seua entitat dominant quan existisca, no tinguen l'honorabilitat comercial i professional requerida, o quan incomplisca els altres requisits que reglamentàriament s'establisquen per a exercir l'activitat bancària.»

CAPÍTOL III

Normes relatives al mercat de valors

Article 11. *Modificació de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del Mercat de Valors.*

La Llei 24/1988, de 28 de juliol, del Mercat de Valors, es modifica en els termes següents:

U. L'apartat 3 de l'article 66 queda redactat en els termes següents:

«3. Haurà de ser objecte de consulta prèvia amb l'autoritat supervisora competent del corresponent Estat membre de la Unió Europea l'autorització d'una empresa de servicis d'inversió quan es produïska alguna de les circumstàncies següents:

a) Que la nova empresa haja d'estar controlada per una empresa de servicis d'inversió, una entitat de crèdit o una entitat asseguradora o reasseguradora autoritzada en el dit Estat.

b) Que el seu control haja de ser exercit per l'empresa dominant d'una empresa de servicis d'inversió, d'una entitat de crèdit o d'una entitat asseguradora o reasseguradora autoritzada en eixe Estat.

c) Que el seu control haja de ser exercit per les mateixes persones físiques o jurídiques que controlen una empresa de servicis d'inversió, una entitat de crèdit o una entitat asseguradora o reasseguradora autoritzada en eixe Estat membre.

S'entendrà que una empresa és controlada per una altra quan es produïska algun dels supòsits previstos en l'article 4 d'esta Llei.

Eixa consulta abastarà, en especial, a l'avaluació de la idoneïtat dels accionistes i a l'honorabilitat i experiència dels administradors i directius de la nova entitat o de l'entitat dominant, i podrà reiterarse per a l'avaluació continuada del compliment per part de les empreses de servicis d'inversió espanyoles dels dits requisits.»

Dos. S'afeg una nova lletra d) en l'apartat 1 de l'article 67, amb la redacció següent:

«d) La falta d'honorabilitat empresarial i professional dels membres del consell d'administració i de les persones que s'encarreguen de la direcció efectiva de la societat financera mixta de cartera, quan l'empresa de servicis d'inversió haja de ser dependent d'aquella com a integrant d'un conglomerat financer.»

Tres. La lletra i) en l'apartat 1 de l'article 70 queda redactada en els termes següents:

«i) Que tots els membres del seu consell d'administració i directors generals i assimilats tinguen una reconeguda honorabilitat empresarial i professional. Respecte dels apoderats que no restringisquen l'àmbit de la seua representació a àrees o matèries específiques o alienes a l'activitat que constituïx l'objecte de les empreses de servicis d'inversió, els consellers comprovaran, amb anterioritat a l'atorgament del poder, la concurrència del requisit de l'honorabilitat empresarial i professional en l'apoderat i revocaran els poders atorgats quan desaparega este requisit.

Així mateix, si l'empresa de servicis d'inversió és dependent d'una societat financera mixta de cartera que forme part d'un conglomerat financer, que les persones que s'encarreguen de la direcció efectiva de la societat financera mixta de cartera tinguen reconeguda honorabilitat i experiència.»

Quatre. La lletra c) de l'apartat 4, la lletra f) de l'apartat 6, l'apartat 7 i un nou apartat 15 de l'article 86 queden redactats de la manera següent:

«4. c) Que una empresa l'activitat principal de la qual consistisca a tindre participacions en entitats financeres, una persona física, un grup de persones que actuen sistemàticament en concert, o una entitat no consolidable d'acord amb esta Llei, controlen diverses entitats de les definides en l'apartat 6 d'este article, sent almenys una d'estes una empresa de servicis d'inversió, i sempre que les empreses de servicis d'inversió siguen les de major dimensió relativa entre les entitats financeres, de conformitat amb els criteris que establisca a este efecte el ministeri d'Economia i Hisenda.»

«6. f) Les entitats l'activitat principal de les quals siga la tinença d'accions o participacions, llevat que es tracte de societats financeres mixtes de cartera sotmeses a supervisió en el nivell de conglomerat financer.»

«7. Als efectes indicats en l'apartat 4, les entitats asseguradores no formaran part dels grups consolidables d'empreses de servicis d'inversió.»

«15. Els grups consolidables d'empreses de servicis d'inversió disposaran de processos de gestió de riscos i mecanismes de control intern adequats, incloent-hi procediments administratius i comptables sòlids, i totes les entitats o empreses que els integren hauran de tenir mecanismes adequats per a disposar de la informació que siga necessària per al compliment de les normes exigibles al grup.»

Cinc. Se suprimeix l'últim paràgraf de l'article 99. Addicionalment, les lletres e), e bis) i k) queden redactades de la manera següent, i s'afeg una nova lletra l bis) a l'article 99 amb la redacció següent:

«e) L'incompliment de l'obligació de consolidació recollida en l'article 86 d'esta Llei, així com mancar les societats esmentades en el dit article de la comptabilitat i registres legalment exigits, portar-los amb vicis o irregularitats essencials que impedisquen conèixer la situació patrimonial i financera de

l'entitat, del grup consolidable o del conglomerat financer a què pertanguen, o no comptabilitzar les operacions que realitzen o en què intervinguen.»

«e bis) Presentar les entitats sotmeses a la supervisió prudencial de la Comissió Nacional del Mercat de Valors, els grups consolidats d'empreses de servicis d'inversió i els conglomerats financers en què estes s'integren, deficiències en l'organització administrativa i comptable o en els procediments de control intern, incloent-hi els relatius a la gestió de riscos, quan estes deficiències posen en perill la solvència o la viabilitat de l'entitat o la del grup consolidable o conglomerat financer a què pertanga.»

«k) La reducció dels recursos propis de les empreses de servicis d'inversió o el grup consolidable o conglomerat financer a què pertanguen, a un nivell inferior al 80 per cent del que siga exigible, romanent en esta situació durant, almenys, sis mesos consecutius.»

«l bis) La falta de remissió per les empreses de servicis d'inversió a la Comissió Nacional del Mercat de Valors d'aquelles dades o documents que hagen de remetre-se-li o requerisca en l'exercici de les seues funcions, o la seua falta de veracitat, quan amb això es dificulte l'apreciació de la solvència de l'entitat o del grup consolidable o conglomerat financer en què s'integre. A l'efecte d'esta lletra, s'entendrà que hi ha falta de remissió quan esta no es produïsca dins del termini concedit a este efecte per la Comissió Nacional del Mercat de Valors al recordar per escrit l'obligació o reiterar el requeriment.»

Sis. 1. La lletra c bis) i una nova lletra n) de l'article 100 queden redactades de la manera següent:

«c bis) Presentar les entitats sotmeses a la supervisió prudencial de la Comissió Nacional del Mercat de Valors, els grups consolidats d'empreses de servicis d'inversió i els conglomerats financers en què estes s'integren, deficiències en l'organització administrativa i comptable o en els procediments de control intern, incloent-hi els relatius a la gestió de riscos, una vegada que haja transcorregut el termini concedit a este efecte per a la seua esmena per les autoritats competents i sempre que això no constituïsca infracció molt greu.»

«n) Incórrer les empreses de servicis d'inversió o el grup consolidable o conglomerat financer a què pertanguen en insuficient cobertura dels requeriments de recursos propis mínims, romanent en esta situació per un període de, com a mínim, sis mesos, sempre que això no constituïsca infracció molt greu conforme al que disposa l'article anterior.»

2. L'últim paràgraf de l'article 100 queda redactat com segueix:

«La infracció prevista en la lletra a bis) s'imposarà solidàriament a qualsevol dels partícips en el pacte parasocial.»

Set. S'introdueix un nou article 106 bis amb la redacció següent:

«Article 106 bis.

Quan les infraccions tipificades en els articles 99, 100 i 101 es referisquen a obligacions dels grups consolidables d'empreses de servicis d'inversió, se sancionarà l'entitat obligada i, si és procedent, els seus administradors i directius.

Així mateix, quan les dites infraccions es referisquen a les obligacions dels conglomerats financers, les mesures sancionadores previstes en esta Llei

s'aplicaran a l'entitat obligada quan esta siga una empresa de servicis d'inversió o una societat financera mixta de cartera, sempre que en este últim cas corresponga a la Comissió Nacional del Mercat de Valors exercir la funció de coordinador de la supervisió addicional del dit conglomerat financer. Les dites mesures sancionadores podran estendre's, si és procedent, als administradors i directius de l'entitat obligada.»

CAPÍTOL IV

Normes relatives al sector d'assegurances

Article 12. *Modificació del Text Refós de la Llei d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, aprovat per Reial Decret Legislatiu 6/2004, de 29 d'octubre.*

El Text Refós de la Llei d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, aprovat per Reial Decret Legislatiu 6/2004, de 29 d'octubre, es modifica en els termes següents:

U. Es dóna la següent redacció a la lletra e) de l'apartat 2, s'introdueix un nou apartat 4 bis i s'afeg una nova lletra h) en l'apartat 6, tots de l'article 5:

«e) Indicar les aportacions i participacions en el capital social o fons mutual dels socis, els quals hauran de reunir els requisits expressats en l'article 14, fent constar expressament quins socis tenen la condició d'empresa d'assegurances, entitat de crèdit o empresa de servicis d'inversió, així com, si és el cas, les participacions, independentment de la seua quantia, de les quals siga titular qualsevol soci en una empresa d'assegurances, una entitat de crèdit o una empresa de servicis d'inversió.»

«4 bis. Haurà de ser objecte de consulta prèvia amb l'autoritat supervisora competent del corresponent Estat membre de la Unió Europea l'autorització d'una entitat asseguradora quan es produïska alguna de les circumstàncies següents:

a) Que la nova entitat haja d'estar controlada per una entitat asseguradora o reasseguradora, una entitat de crèdit o una empresa de servicis d'inversió autoritzada en el dit Estat.

b) Que el seu control haja de ser exercit per l'empresa dominant d'una entitat asseguradora o reasseguradora, d'una entitat de crèdit o d'una empresa de servicis d'inversió autoritzada en eixe Estat.

c) Que el seu control haja de ser exercit per les mateixes persones físiques o jurídiques que controlen una entitat asseguradora o reasseguradora, una entitat de crèdit o una empresa de servicis d'inversió autoritzada en eixe Estat membre.

S'entendrà que una empresa és controlada per una altra quan es produïska algun dels supòsits previstos en l'article 4 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del Mercat de Valors.

Eixa consulta abastarà, en especial, a l'avaluació de la idoneïtat dels socis i a l'honorabilitat i experiència dels administradors i directius de la nova entitat o de l'entitat dominant, i podrà reiterar-se per a l'avaluació continuada del compliment per part de les entitats asseguradores espanyoles dels dits requisits».

«6. La sol·licitud d'autorització haurà de ser denegada quan:

h) Existint aportacions o participacions a què es referix l'article 5.2.e), resulte que esta situació

obstaculitza el bon exercici de l'ordenació i supervisió o no garanteix la gestió sana i prudent de l'entitat, o els administradors i directius de l'entitat financera que siga la seua entitat dominant, quan n'hi haja, no tinguen l'honorabilitat o l'experiència requerides.»

Dos. L'apartat 1 de l'article 15 queda redactat de la manera següent:

«1. Els qui, sota qualsevol títol, porten la direcció efectiva de l'entitat asseguradora, o d'una entitat l'activitat principal de la qual consistisca a tindre participacions en entitats asseguradores, seran persones físiques de reconeguda honorabilitat i amb les condicions necessàries de qualificació o experiència professionals i s'inscriuran en el Registre administratiu d'alts càrrecs d'entitats asseguradores a què es referix l'article 74.

En tot cas, s'entendrà que porten la direcció efectiva els qui exercisquen càrrecs d'administració o direcció, considerant-se estos els referits en la lletra a) de l'article 40.1. Podran exercir càrrecs d'administració les persones jurídiques, però, en este cas, hauran de designar en la seua representació una persona física que reunisca els requisits anteriorment mencionats.»

Tres. El primer paràgraf de l'apartat 2, el primer paràgraf de l'apartat 3, les lletres a) i c) de l'apartat 3, i un nou apartat 3 bis, tots de l'article 20, tindran la redacció següent:

«2. Per al compliment del marge de solvència i, si és el cas, de les altres limitacions i obligacions previstes en la llei, les entitats asseguradores consolidaran els seus estats comptables amb les altres entitats asseguradores o entitats financeres que constituïsquen amb aquelles una unitat de decisió o en les quals tinguen una participació en el sentit indicat en l'article 185 de la Llei de Societats Anònimes.»

«3. Els grups consolidables d'entitats asseguradores estan subjectes al deure de consolidació d'acord amb el que disposa este article, a les normes que es dicten en el seu desenvolupament i, subsidiàriament, a les normes contingudes en els articles 42 a 49 del Codi de Comerç i la resta d'aplicables de la legislació mercantil. A més, disposaran de processos de gestió de riscos i mecanismes de control intern adequats, incloent-hi procediments administratius i comptables sòlids, i totes les entitats i empreses que els integren hauran de tenir mecanismes adequats per a disposar de la informació que siga necessària per al compliment de les normes exigibles al grup.

En tot cas, s'aplicaran les normes següents:

a) Es considera que un grup d'entitats financeres constituïx un grup consolidable d'entitats asseguradores, determinant-se reglamentàriament els tipus d'entitats integrats en aquell, quan es produïska alguna de les circumstàncies següents:

1a. Que una entitat asseguradora controle les altres entitats.

2a. Que l'entitat dominant siga una entitat l'activitat principal de la qual consistisca a tindre participacions en entitats asseguradores.

3a. Que una empresa l'activitat principal de la qual consistisca a tindre participacions en entitats financeres, una persona física, un grup de persones que actuen sistemàticament en concert o una entitat no consolidable d'acord amb esta Llei controlen diverses entitats financeres, sent almenys una d'estes una entitat asseguradora, i sempre que les enti-

tats asseguradores siguen les de major dimensió relativa entre les entitats financeres, de conformitat amb els criteris que establisca a este efecte el ministre d'Economia i Hisenda.

Quan es produïska qualsevol de les dos últimes circumstàncies, correspondrà a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions designar la persona o entitat obligada a formular i aprovar els comptes anuals i l'informe de gestió consolidats i a procedir al seu depòsit, i correspondrà a l'obligada el nomenament dels auditors de comptes. A l'efecte de la precitada designació, les entitats asseguradores integrants del grup hauran de comunicar la seua existència a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, amb indicació del domicili i la raó social de l'entitat que exercix el control, o el seu nom, si és una persona física.»

«c) La Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions podrà sol·licitar informació a les persones físiques i inspeccionar les entitats no financeres amb les quals existisca una relació de control en el sentit establert en l'apartat 2 d'este article, a l'efecte de determinar la seua incidència en la situació jurídica, financera i econòmica de les entitats d'asseguradores i els seus grups consolidables. En particular, i quan es tracte de l'entitat dominant d'una entitat asseguradora o reasseguradora, la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions haurà d'efectuar una supervisió general de les operacions entre les entitats d'asseguradores o el seu grup consolidable i l'entitat no financera dominant i els seus dependents.»

«3 bis. A l'efecte del que disposa l'apartat 2, les entitats de crèdit i les empreses de servicis d'inversió no formaran part del grup consolidable d'entitats asseguradores.»

Quatre. El primer incís de l'apartat 1 i les lletres c), e), l) i q) de l'apartat 3 de l'article 40 queden redactats de la manera següent:

«1. Incorreran en responsabilitat administrativa sancionable d'acord amb el que disposen els articles següents les següents persones i entitats que infrinquesquen normes d'ordenació i supervisió de les assegurances privades:

a) Les entitats asseguradores, incloent-hi les dominants de grups consolidables d'entitats asseguradores.

b) Les entitats que, si és el cas, hagen de formular i aprovar els comptes i informes consolidats dels dits grups.

c) Les entitats obligades dels conglomerats financers, quan es tracte d'una entitat asseguradora o una societat financera mixta de cartera, sempre que en este últim cas corresponga a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions exercir la funció de coordinador de la supervisió adicional del dit conglomerat financer.

d) Les persones físiques o entitats que siguen titulars de participacions significatives o exercisquen càrrecs d'administració o direcció en qualsevol de les entitats anteriors.

e) Els liquidadors d'entitats asseguradores.»

«3. c) El defecte, en les entitats asseguradores o en els grups consolidables o conglomerats financers a què pertanguen, en el marge de solvència en quantia superior al cinc per cent de l'import corresponent i qualsevol insuficiència en el fons de garantia.»

«3. e) No tindre la comptabilitat exigida legalment o portar-la amb anomalies substancials que impedisquen o dificulten notablement conèixer la situació econòmica, patrimonial i financera de l'entitat o del grup consolidable o conglomerat financer a què pertanga, així com l'incompliment de l'obligació de sotmetre els seus comptes anuals a auditoria de comptes de conformitat amb la legislació vigent.»

«3. l) La falta de remissió a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions d'aquelles dades o documents que haja de subministrar-li l'entitat asseguradora, siga per mitjà de la seua presentació periòdica, siga per mitjà de l'atenció de requeriments individualitzats que li dirigisca l'esmentada Direcció General en l'exercici de les seues funcions, o la seua falta de veracitat, quan amb això es dificulte l'apreciació de la solvència de l'entitat asseguradora, o del grup consolidable o conglomerat financer a què pertanga. A l'efecte d'esta lletra, s'entendrà que hi ha falta de remissió quan esta no es produïska dins del termini concedit a este efecte per la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions al recordar per escrit l'obligació de presentació periòdica o reiterar el requeriment individualitzat.»

«3. q) Presentar l'entitat asseguradora, el grup consolidable d'entitats asseguradores o el conglomerat financer en què s'integren deficiències en l'organització administrativa i comptable, o en els procediments de control intern, incloent-hi els relatius a la gestió dels riscos, quan estes deficiències posen en perill la solvència o viabilitat de l'entitat asseguradora o la del grup consolidable o conglomerat financer a què pertanga.»

Cinc. Les lletres c) i q) i una nova lletra r) de l'apartat 4 de l'article 40 queden redactats de la manera següent:

«c) El defecte, en les entitats asseguradores o en els grups consolidables o conglomerats financers a què pertanguen, en el marge de solvència en quantia inferior al cinc per cent de l'import corresponent.»

«q) Presentar l'entitat asseguradora, el grup consolidable d'entitats asseguradores o el conglomerat financer en què s'integren deficiències en l'organització administrativa i comptable, o en els procediments de control intern, incloent-hi els relatius a la gestió dels riscos, una vegada haja transcorregut el termini concedit a este efecte per a la seua esmena per les autoritats competents, i sempre que això no constituïska infracció molt greu d'acord amb el que preveu l'apartat 3 anterior.»

«r) L'incompliment de les normes vigents en matèria de concentració i límits de riscos.»

Sis. L'apartat 3 de l'article 71 queda redactat de la manera següent:

«3. El Ministeri d'Economia i Hisenda exigirà que les entitats asseguradores sotmeses al seu control disposen d'una bona organització administrativa i comptable i de procediments de control intern i de gestió de riscos adequats. Així mateix, la seua publicitat s'ajustarà al que disposa la Llei 34/1988, d'11 de novembre, General de Publicitat, i disposicions de desplegament, així com a les normes necessàries per a la seua adaptació a les entitats asseguradores recollides en el reglament de la present Llei.»

Disposició addicional primera. Referències normatives.

Les mencions que el Text Refós de la Llei d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, aprovat per Reial Decret Legislatiu 6/2004, de 29 d'octubre realitza a les societats de valors i a les agències de valors es consideraran fetes a les empreses de servicis d'inversió.

Disposició addicional segona. Modificació de la Llei 31/1985, de 2 d'agost, de Regulació de les Normes Bàsiques sobre Òrgans rectors de les Caixes d'Estalvis.

Es modifica la disposició addicional segona de la Llei 31/1985, de 2 d'agost, de Regulació de les Normes Bàsiques sobre Òrgans rectors de les Caixes d'Estalvis, que quedarà redactada com segueix:

«Segona. En cas de Caixes d'Estalvis els estatuts de les quals a l'entrada en vigor de la present Llei recullen com a entitat fundadora l'Església Catòlica o entitats de Dret Públic d'esta, el procediment de nomenament i la duració del mandat dels representants de l'entitat fundadora en els òrgans de govern es regirà pel que es dispose en els seus Estatuts; en el restant, hauran de sotmetre's al que estableix esta Llei i les seues normes de desplegament.»

Disposició transitòria. Adaptació d'Estatuts i Reglaments de les Caixes d'Estalvis a què es referix la disposició addicional segona de la Llei 31/1985, de 2 d'agost, de Regulació de les Normes Bàsiques sobre Òrgans rectors de les Caixes d'Estalvis.

Les Caixes d'Estalvis a què es referix la disposició addicional segona de la Llei 31/1985, de 2 d'agost, de Regulació de les Normes Bàsiques sobre Òrgans rectors de les Caixes d'Estalvis, adaptaran els seus Estatuts i Reglaments, així com la composició dels seus òrgans de govern, al règim jurídic que resulta de la dita disposició, en la redacció donada per la present Llei, de conformitat amb el que estableisca la normativa que els siga aplicable o, si no n'hi ha, en el termini de sis mesos des de l'entrada en vigor d'esta Llei.

Disposició derogatòria. Derogació normativa.

Queden derogats els capítols IV i V de la Llei 13/1992, d'1 de juny, de recursos propis i supervisió en base consolidada de les entitats financeres.

Disposició final primera. Títols competencials.

Esta Llei, que tindrà caràcter bàsic, es dicta a l'empara dels títols competencials previstos en l'article 149.1.11a i 13a de la Constitució.

Disposició final segona. Habilitació per al desplegament reglamentari.

Sense perjudi de les habilitacions específiques a altres òrgans previstes en esta Llei, s'habilita el Govern per a desenvolupar reglamentàriament allò que s'ha disposat en esta.

Disposició final tercera. Entrada en vigor.

La present Llei entrarà en vigor l'endemà de la seua publicació en el «Boletín Oficial del Estado» i s'aplicarà en primer lloc a la supervisió dels comptes de l'exercici de 2005.

Per tant,
Mane a tots els espanyols, particulars i autoritats, que complisquen esta llei i que la facen complir.

Madrid, 22 d'abril de 2005.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO

6562 LLEI 6/2005, de 22 d'abril, sobre sanejament i liquidació de les entitats de crèdit. («BOE» 97, de 23-4-2005.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegem i entenguen esta llei, sapieu que les Corts Generals han aprovat la llei següent i jo la sancione.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

La globalització de l'activitat econòmica i la innovació tecnològica han creat la necessitat de coordinar l'ordenació i la supervisió dels servicis financers. La Unió Europea es veu afectada especialment per estos factors, i ha anat adoptant una sèrie de mesures d'harmonització i coordinació en este àmbit. El principi de llibertat d'establiment (article 43 del Tractat Constitutiu de la Comunitat Europea —TCE—) dins del mercat únic ha propiciat que les entitats de crèdit comunitàries s'hagen anat expandint a la resta dels Estats membres, de manera que han anat exercint competència fora de les fronteres del seu Estat membre d'origen.

En l'àmbit comunitari és imprescindible tenir disposicions que donen solució als problemes que apareixen per la freqüent existència d'elements estrangers en les crisis empresarials. El bon funcionament del mercat interior exigeix que els procediments concursals transfronterers es desenvolupen de manera eficaç i efectiva, per mitjà de l'adequada coordinació de mesures. Amb este objectiu, l'any 2000 es va aprovar el Reglament (CE) núm. 1346/2000 del Consell, de 29 de maig de 2000, sobre procediments d'insolvència, que, tanmateix, i a causa de la seua particularitat, exclou del seu àmbit les entitats de crèdit.

La realització d'un mercat únic bancari europeu ha tingut un instrument clàssic d'harmonització com són les directives (article 249 TCE). Del si de la Unió Europea han sorgit nombroses directives que han tractat diverses qüestions relatives al «cicle biològic» de les entitats de crèdit. No obstant això, encara no s'havia aconseguit, a causa de la difícil labor d'harmonització en esta matèria, completar l'última baula de la cadena, és a dir, la regulació dels procediments de resolució de situacions de crisi en què es veren involucrades les entitats de crèdit, que poden portar a la seua extinció i consegüent liquidació.

La Directiva 2001/24/CE del Parlament i el Consell, de 4 d'abril de 2001, relativa al sanejament i liquidació de les entitats de crèdit, pal·lia esta situació, regulant el règim i tractament de l'adopció de les mesures de sanejament i els procediments de liquidació que afecten les entitats de crèdit comunitàries que realitzen una activitat transfronterera. Esta Directiva, sobre la base del principi d'unitat i universalitat, tracta de donar solució i facilitar l'adopció de mesures i la incoació de procediments dins de la Unió Europea. I per a això, partix de principis bàsics, com són el de reconeixement mutu de les decisions i el de coordinació entre les diferents autoritats que intervenen en els dits processos.